

"СЛАВІК
У ЧУЖЫМ ЦЕЛЕ".
Транссексуалы:
памылка прыроды
прыводзіць
да самагубства.

2

ЦІ ПАВІНЕН
ТАЛЕНТ ХАДЗІЦЬ
ГАЛОДНЫМ?

3

ГАРАСКОП
НА ТЫДЗЕНЬ.

3

БЕЛАРУСКАЯ
МАЛАДЗЁЖНАЯ
ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

Малюе Віктар ДУБОВІК

Кур'ер "ЧЗ"

Рэнтгенаўскія апараты, дыягнастычнае абсталяванне, медыцынскі інструментарый, абсталяванне для аперацыйных і шмат чаго іншага перадалі 9-й клінічнай бальніцы Мінска прадстаўнікі ўрада ЗША. Гэта частка вялікай гуманітарнай дапамогі, якая ацэньваецца амаль у 10 мільёнаў даляраў.

Фота Яўгена КАЗЮЛІ.

Да летняга сонцастаяння

Беларусь становіцца на новы шлях. Калі перайначыць вядомае выслухае, усе дарогі вядуць да прызвання. І ў календары, гэтым штодзённым пастарку рэалізацыі, нібыта шчыг-рынавая скура, расце, становяцца запас часу, адрываецца пад выбарчую гонку. Для тых, хто мроіць аб высокай пасадзе, жоўты календарныя лісты робіцца сапраўды залатымі.

Як не зусім звычайную вызначыць прэс-канферэнцыю старшыні Цэнтральнай камісіі па выбарах прэзідэнта Беларусі Аляксандра Абрамовіча. Асноўная яе мэта — запойніць пэўны інфармацыйны вакуум. Паколькі правесці кампанію ў поўны тэрмін немагчыма, камісія вымушана была ўнесці карэкцыроўку ў закон. Такім чынам, не паспела парламенцкая туш прасоўніц на гербовых паперах, як прыйшлося прымаць рашэнне аб скарачэнні тэрмінаў выбараў.

Трэба адзначыць некаторыя дэталі. Так, у тэрытарыяльных камісіях людзі будуць працаваць "на штатнай аснове", што дазволіць магчымаць прасоўніц, у прыватнасці, за дакладнасцю падпісных лістоў. Збіраць подпісы могуць толькі члены ініцыятыўных груп на стандартных паперах. Дарчы, падпісныя лісты ўстаноўленага ўзору выдадуць толькі для асоб, згодных на сваё вылучэнне. Аляксандр Абрамовіч заўважыў: "афіцыйны" статус афіцыйнага работніка набудзе пасля рэгістрацыі асобы ў якасці кандыдата. Тады ж кожнаму зарэгістраванаму Цэнтральнай камісіяй прэтэндэнту будзе выдзелены фінансавыя сродкі (усім — роўна), прадстаўлены з'явіцца час.

Зноў-такі, усе дарогі вядуць да... чэрвеньскага выхаднога. Працягваючы рымскія аналогіі, успомнім славетны фільм Феліні "І карэль пльве". Наша грамадства цяпер нагадвае пасажыраў такога вечнага карабля. На тэрах людзей — адбіткі таго ж базавых рэзэр-танова, пазачасовых фарбав. Няма пакуль выратавальнай ідэі. Можна, ёю стане ідэя дзяржаўнага аб'яднання? Будзем спадзявацца. Чэрвеньскае сонца хадзіць высока, можа яно і пачне разганяць прычэпкі няўласці.

Якаў ЯСЭПКІН.

Смецце з-за мяжы

У выніку спецыяльнай праверкі супрацоўнікамі КДБ былі затрыманы пяць грузавых аўтамабіляў, якія перавозілі з Германіі ў Вілейку 97 тон "адкідаў пластыку" без адпаведнага заключэння Дзяржаўнага ўрада. Груз уключаў сабой спрасаваныя ў цюкі поліэтыленавыя плёнікі і ёмістасці з-пад прадукцыі бытавой хіміі. Пазней выявілася, што філіял фірмы на ўкраіне Вілейкі ўжо атрымаў з-за мяжы 16 тон аналагічнай прадукцыі, якая паводле задумкі арганізатараў ачужыць у далейшым павінна быць стаць сыравінай для вырабу посуду. З гэтага посуду пілі б каву і прахаладжаліныя напіткі пасажыры

Новыя імёны

Грэцкі абласны конкурс дзіцячай творчасці "Новыя імёны" адбыўся ў Гродна. Удзел у ім прынялі прадстаўнікі большасці рэгіянальных абласцей, якія паказалі сабе як здольныя і таленавітыя музыканты, спевакі, мастакі.

Лаўрэатамі конкурсу сталі акадэмістка Наталля Дзебэш, скрыпач Аркадзь Гудкін з Гродзенскага музычнага ліцэя, піяністка Наталля Якуніна з Ліды, вакаліст Аляксей Літвінаў з гродзенскай музычнай школы № 1 і юная мастачка Тацяяна Саўца, таксама жыхарка абласнога цэнтра.

Зараз рыхтуецца канцэрт лаўрэатаў, з якім пачынаюцца артысты ў якасці дабрачыннай акцыі выступы ў інтэрнатах і бальніцах.

Лілія АСТРАВЕЦКАЯ.

Адрасы выдавецкія

Яшчэ зусім нядаўна беларуская кніга мела выключна адзін выдавецкі адрас на радзіме — Мінск, а, скажам, кнігі з Белаастока, Нью-Йорка, Мюнхена, Таронта былі для нас амаль недаступныя. Сёння мы не толькі адкрываем упершыню для сябе старыя адрасы, але і новыя з'яўляюцца на выдавецкай мапе самой Беларусі.

Дзякуючы намаганням Гродзенскага абласнога інстытута ўдасканалення настаўнікаў выйшла ў свет вельмі надзейная і цікавая кніга "Асноўныя хрысціянскія плыні і фарміраванне нацыянальнай свядомасці беларусаў". Ейнымі аўтарамі з'яўляюцца кандыдат гістарычных навук А.Малева з Белаастока і гарадзенскія спецыялісты — дацэнт С.Сакалоўскі ды кандыдат філасофскіх навук К.Койла.

Гродзенскае выданне прывабіла да сябе міжнародную ўвагу, рэцэнзіі з'явіліся ў Мінску і ў польскім друку. Праўда, адной з прычын гэтага стаў і дыскусійны характар гэтай навуковай працы.

Вітаўт МАРТЫНЕНКА.

І на нафце будучы вешанкі расці

Каб захаваць рабочыя месцы, на нафтапрамысловую станцыю "Сянно" пачалі вы-рошчваць... грыбы-вешанкі, адкрылі свінагадоўчы комплекс і кветкавыя цяпліцы.

Жорсткія рынковыя законы ажыццявілі нават тое, што не пад сілу законам прыроды — і на нафце будучы вешанкі расці.

Метамарфозы

Гарадскія аўтобусы ў Віцебску па выхадных і святковых днях пасля дваццаці адной гадзіны перастаюць хадзіць, але не знікаюць з маршрутаў. Яны ператвараюцца ў... таксі.

Папярэдняе карэта, якая з дванаццатым ударам гадзінніка мела моду ператварацца ў гарбуз, магла б толькі пазайздросціць казачнай фантазіі Віцебскага гарвыканкома. Згодна з яго рашэннем, зараз ноччу можна дабрацца фактычна ў любы канец горада, але... за дзве тысячы рублёў. Цікава, што бензін, якога не хапала аўтобусам, заўсёды ёсць для таксі. Метамарфозы!

Уладзімір МІХНО.

Курсы валют на 8 красавіка:

	Далар ЗША		Ням. марка	
	Скупка	Продаж	Скупка	Продаж
"Комплекс"	10700	11050	6200	6460
"Прыор"	11000	10900	6230	6370
"Пшук"	10650	11300	6350	6600

АБДЫМНІ ПЯШЧОТЫ

Фота А. НІКАЛАЕВА.

Па шляху палітычнага рэалізму да грамадства справядлівасці і згоды

Выступленне Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Мячэслава ГРЫБА пераг выбаршчыкамі Віцебска

Заўважана, што добрае — вораг лепшага. Але ў імкненні да яшчэ невядомага лепшага некаторыя палітыкі спрабуюць прымусяць людзей забыць, а часам і проста перакрасціць тое рэальна пазітыўнае, што было ў нашым жыцці раней, — адсутнасць, напрыклад, беспрацоўя і голоду, галечы і жабрацтва як сацыяльных з'яў. Сёння мы з імі сустра-

каемся на кожным кроку, іх вал пагражальна нарастае, прымаючы пачварныя ў нашых умовах формы. Гэта і крызіс перавытворчасці, які мудрагеліста спалучаецца з масавай недавытворчасцю, крызіс збыту, цэнаутварэння, грашовай сістэмы і іншыя неведомыя раней негатыўныя з'явы.

Шмат якіх з гэтых негатываў выкліканы аб'ектыўнымі знешнімі фактарамі, разрывам, скажам, ранейшых гаспадарчых эканамічных сувязей. Аднак пэўная доля іх — гэта нашы ўласныя памылкі і пралікі. Напрыклад, у сферы функцыянавання розных узроўняў дзяржаўнай улады і гаспадарчага кіравання, у нестыкоўках

існуючай сістэмы права і надзейных эканамічных задач. Думаю, што ўсё гэта, разам узятая, выступае ў якасці тормаза вельмі зацягнутага ў рэспубліцы працэсу рэфармавання, хоць прычынай гэтага тармажэння з'яўляюцца не толькі памылкі і пралікі і не толькі тыя фактары, што прыходзяць звонку. Аднак ёсць у гэтым, відаць, пэўны

разлік, а менавіта: не дапусціць, каб грамадзяне Беларусі апынуліся ў шокавым стане поўных пагарэльцаў, не даць разбурыць да канца стары дом, не пабудавашы хоць бы сцены новага.

(Заканчэнне на 2-й стар.)

"Еўраньюс"

Тэлешоу супраць СНІДУ

7 розных тэлекампаній арганізавалі ў Францыі шоу, накіраванае супраць заражэння СНІДам.

Мільёны тэлеглядачоў былі інфармаваны аб небяспецы гэтага захворвання і метадах прафілактыкі. У шоу ўдзельнічалі многія палітыкі, журналісты, эстрадныя "зоркі". Па распаўсюджванню СНІДУ Францыя знаходзіцца на першым месцы ў Еўропе. І гэта — з-за недахопу інфармацыі і недастаткова жорст-

кай палітыкі міністэрства аховы здароўя.

Цягнікі са "спецагентамі"

Міністэрства шляхоў зносін Швейцарыі распрацоўвае закон, згодна з якім усе чыгуначныя саставы і пасажырскае цягнікі будуць суправаджацца спецыяльнымі людзьмі з органаў бяспекі. Кожны такі "спецагент" атрымае табельную зброю. На гэтых мэтах міністэрства шляхоў зносін выдзяляе 60 мільёнаў швейцарскіх франкаў.

"Суперчэннэл"

Парадокс з французскім шармам

У час свайго візиту ў Кітай прэм'ер-міністр Францыі Эдуард Баладур заявіў, што Францыя мае намер актыўна сачыць за захаваннем правоў чалавека ў КНР.

Аднак французскі прэм'ер падкрэсліў: Парыж не будзе ўмешвацца ва ўнутраныя справы Кітая. Відаць, таму многія эксперты заўважылі ў гэтых двух выказваннях Баладур пэўны парадокс.

Доўгая дарога ў ЕС

Польскі парламент падтрымаў рашэнне ўрада аб уступленні краіны ў Еўрапейскае супольніцтва.

Афіцыйны запят Польшча хоча даслаць туды да 1 ліпеня гэтага года. Польскі ўрад спадзяецца, што рэспубліка зможа стаць членам ЕС да канца стагоддзя. Польшча — другая дзяржава былога ўсходне-еўрапейскага блоку, якая накіроўвае афіцыйны запят аб уваходзе ў ЕС. Хаця, на думку многіх экспертаў, дарога туды для яе будзе працяглай і цяжкай.

Дэфіцыт — і ў Афрыцы дэфіцыт

За тры тыдні да пачатку выбараў у Паўднёвай Афрыцы бела-населенства ажыятажна раскупляе прадукты харчавання ў магазінах.

Прычына такіх паводзін крыецца ў тым, што многія апасаюцца няпэўнасці, якая можа ўзнікнуць пасля першых свабодных выбараў у краіне. Таму паліцыя магазінаў цяпер амаль пустыя. Вельмі добра "ідуць" свечкі, а продаж зброі павялічыўся аж у тры разы. Амаль усе білеты на авіярэісы ў Еўропу таксама раскуплены.

Пагадненне будзе падпісана

Спрэчныя эканамічныя пытанні паміж Ізраілем і Арганізацыяй вызвалення Палесціны ў хуткім часе павінны быць вырашаны.

Аб гэтым заявіў міністр фінансаў Ізраіля ў Парыжы. У наступны панядзелак плянуецца падпісанне вялікага пагаднення паміж Ізраілем і будучымі палесцінскімі аўтаномнымі абласцямі.

(Працяг на 3-й стар.)

Дзяжурныя на выпуску:
перакладчыкі
С. КІРЬЕНКА, Д. ЛІТВІН,
рэдактар Я. ЯСЭПКІН.

Бізнес-клас

Вядучая
рубіры —
Вера ПАЛЯКОВА
Тэл. 68-28-52

Намеры

нямецкіх банкіраў
Магчыма адкрыццё ў Беларусі прадстаўніцтва або філіялаў "Дрэзднер" банка абмеркаваны 5 красавіка ў Дзяржаўным камітэце па знешніх эканамічных сувязях Рэспублікі.

У час перамоў з першым намеснікам старшыні Міхаілам Марынічам дырэктар Міжнароднага аддзела фінансавых устаноў з Германіі пан Вольфганг Г. Гупе падрабязна расказаў аб сваіх намерах, дзейнасці банка, яго новых відах паслуг.
На думку банкіра, банк мог бы аказаць істотную дапамогу нам у падборцы інвестараў, асабліва для ажыццяўлення канверсійнай і энергетычнай праграм. Таму што, паводле слоў Міхаіла Марыніча, Беларусь — адзін з цэнтраў інтэлектуальнай канверсіі. І многія распрацоўкі маюць патрэбу ў фінансавай падтрымцы. Сваю лепту ён можа быць унесці і ў стварэнне свабоднай эканамічнай зоны ў Брэсцкай вобласці. Але наколькі сур'ёзныя намеры нямецкіх банкіраў — пакажа час.

БЕЛІНФАРМ.

Ёсць такая гільдыя!

У інстытуце "Белгінпраект" адбылася сустрэча прад-прыватнікаў, прадстаўнікоў прыватных і дзяржаўных арганізацый, на якой абмеркаваліся задачы стварэння Гільдыі спецыялістаў па нерухомаму. Галоўнай мэтай гільдыі, напэўна, будзе каардынацыя работ бізнесменаў, якія займаюцца нерухомасцю (будуаўніцтва, прадаўцы, маклераў, брокераў, экспертаў па ацэнцы, кіруючых дома-і землеўладальнікаў, юрыстаў і г.д.), дапамога ім і дзяржаўным структурам у прававым, арганізацыйным і інфармацыйна-тэхнічным дачыненні.

Патрэбна адзначыць, што самастойныя аперацыі па куплі-продажу нерухомасці гільдыя не вядзе. Яе дзейнасць накіравана на паскарэнне прыватнасці і раздзяленне эканамікі, стварэнне новых форм аперацый з нерухомасцю, канцэнтрацыю сіл прадпрыемстваў і дзяржаўных структур для вырашэння асноўных праблем рынку нерухомасці і паступовае вызваленне камерцыйных структур ад выканання няпродуманых даследаванняў і распрацовак.

Членам гільдыі можа стаць кожная фізічная асоба ці працоўны калектыв, які займаецца арганізацыяй, звязанай з нерухомасцю. А таксама ў гільдыі чакаюць замежных фізічных і юрыдычных асоб.

На сустрэчы былі абраны аргамітэт у складзе 13 асоб на чале з віцэ-прэзідэнтам Заходняй біржы нерухомасці М. Трыфанавым.

Святлана КУЛІКОВА.

"Салодкая парачка" ў законе

Адбрана праякты расійскага закона аб рэкламе, хросным бачкам якога стаў антымапапальны камітэт.

Цяпер рэклама ў сродках масавай інфармацыі будзе "добравыстаўлена, прадувай, добраслушная", публікацыя на рускай мове, а магчыма, і на мовах народаў Расіі. Уведзены і абмежаваны: ў газетам рэклама павінна займаць не больш як 25 працэнтаў плошчы, на тэлебачанні — 15 працэнтаў эфірнага часу. Не дапускаецца перапынальнае перадаванне рэкламы без згоды на тое аўтару. Рэклама тытуноў і алкаголю дапускаецца толькі ў начны час.

Напэўна, падобны закон не пашкодуе ў Беларусі.

Беларусь вачамі эканамістаў і палітыкаў

З 16 па 18 красавіка ў Мінску будзе праводзіцца міжнародны семінар. Яго арганізатарамі з'яўляюцца Інстытут Крысла фонда Свабоднага катэдра УША/ІБЕЛ і нацыянальны фронт. Семінар будзе працаваць па дзвюх секцыях: эканамічнай, па тэме "Бізнес і прадпрыемства", па палітычнай — "Выбары і прынцыпы дэмакратыі". У семінары прымуць удзел аналітыкі амерыканскага Інстытута, вядомыя беларускія эканамісты, вучоныя, а таксама прадстаўнікі апазіцыйных дэмакратычных рухаў і партый.

БЕЛІНФАРМ.

Па шляху палітычнага рэалізму га грамадства справядлівасці і згоды

Выступленне Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Мячэслава ГРЫБА пераг выбаршчыкамі Віцебска

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

На мой погляд, сур'ёзныя палітыкі павінны сёння адказаць народу на адно пытанне: ці магчыма аб'ектыўна неабходны працы рэформавання ўсіх сфер дзяржаўнага, сацыяльна-эканамічнага і духоўнага быцця зрабіць менш цяжкім для вельмінай колькасці працоўнага людзі, што жыве ад зарплат, да зарплат, ад пенсіі да пенсіі?

Зрабіць гэта надзвычай цяжка, але іншага шляху ў нас няма. Вобразна кажучы, мост да дабрабыту кожнага сумленнага грамадзяніна і законапаласнага грамадзяніна, як і грамадства ў цэлым, мы поўняем рашучасці будаваць не ўпярэж, а ў рэчышчы народных спадзяванняў, улічваючы беларускую спецыфіку, што звязана з вострай неабходнасцю нацыянальна-духоўнага адраджэння, захавання незалежнасці і суверэнітэту, не разрываючы мінулае, цяперашняе і будучае, забяспечваючы жывую сувязь часоў і пераемнасць пакаленняў.

АРЫЕНЦЫ ЭКАНАМІЧНАЙ ПАЛІТЫКІ

Галоўная пляцоўка такога будаўніцтва — эканоміка.

Калі не пераамацаваць сітуацыю да лепшага ў гэтай рашучай сферы чалавечай дзейнасці, усё астатняе, якім бы значым яно ні было, будзе абскроўлена, нежыццёзольна.

Трэба прызнаць, мы яшчэ далёкі ад такой работнай мадэлі рэформавання нашай эканомікі. Доўгі час Вярхоўны Савет і яго Празідум наогул стаялі ў якасці ад непасрэднай каардынацыі эканамічнай стратэгіі, перадавалі чужую гутарку чужымі імямі ўнутрана адзіных і ўзгодненых паміж сабой законаў, рэгулюючых эканамічную дзейнасць. Падаткова палітыка не столькі стыміла, колькі падразае творчыя ініцыятыў і прадпрыемствальнасць вытворцаў.

Кантроль за выкананнем законаў і рэалізацыя задачай па выхадзе рэспублікі з цяжкай эканамічнай крызісу быў хутчэй декларатывным, чым рэальным. Механізм такога кантролю не быў распрацаваны раней. Адсутнічае ён пакуль што і сёння. Фактычна аказалася страчаным колькі-небудзь эфектыўнае кіраванне эканамікай. Раздзяленне многіх аб'ектаў дзяржаўнай і камунальнай уласнасці ажыццяўлялася з грубым парушэннем патрабаванняў рэспубліканскіх нарматывных актаў, што прывяло да разбазарвання народнага добра. Прыватызаванне чужаго ператваралася ў злычынную "прыватызаванне", выклікала справядлівае абурэнне сумленнага грамадзяніна. Гэта больш-менш агонія хібы нашай эканамічнай дзейнасці.

А калі гаварыць пра канкрэтныя негатыўныя з'явы? На жаль, і яны маюць месца. Міжрэчыце самі. Нацыянальны даход за два месяцы бягучага года ў параўнанні з адпаведным перыядам 1993 г. знізіўся на 33 працэнта, аб'ём прамысловой вытворчасці — на 36,5 працэнта. Спад вытворчасці назіраецца амаль ва ўсіх галінах. Катастрафічна зніжэна вытворчасць тавараў народнага спажывання і прадуктаў харчавання, на 52 працэнта знізіўся аб'ём рыначнага тавараабароту. У той жа час складзіліся некаторыя прадпрыемстваў літаральна ломачы ад неапазаванай прадукцыі.

Прыводжу гэтыя афіцыйныя даныя Дзяржстата не для таго, каб заліпіць наганыя страх, а для таго, каб паказаць аб'ектыўную карціну таго, што адбываецца ў эканоміцы, у краіне. Для гэтага трэба вырашыць групу агульных і асобных пытанняў.

Цяпер прымаюцца захады, каб ухіліць гэтыя перакосы і скажэнні. Безумоўна, выцягнуць эканоміку рэспублікі з балота, у якім яна знаходзіцца ўжо не адзін год, — справа нялёгка. Важна правільна вызначыць стратэгічныя арыенціры, сістэму прыярытэтаў, знайсці кропкі прыкладання асноўных сіл і дасягнуць вызначаных асноўных, магістральных ліній развіцця. А гэта перш за ўсё абавязвае даць адказ на пытанне, якое грамадства мы будзем і да чаго імкнімся.

Не будзем дыскутаваць на кант таго, што ў нас і капіталізм і камунізм "аднолькава не прымаюць". На падставе ўласных назіранняў і сустрэч з працоўнымі калектывамі, з самімі рознымі людзьмі, лістоў, што паступаюць у Вярхоўны Савет, магу з упэўненасцю сцвярджаць,

што народ, які шмат што пабачыў, шмат выпрабаваў, тое-сёе сапраўды не прымае. Так, ён аднолькава адвагае і рэфармацый, якія імкнуцца сілай зацягнуць людзей у дзікі "капіталістычны рай", і ультралевае экстрэмізму, гатовых зноў пачаць "апошні і рашучы" супраць любых формаў прыватнай уласнасці, нягледзячы нават на пазіцыю Канстытуцыі аб тым, што дзяржава "гарантуе роўную абарону і роўныя ўмовы для развіцця ўсіх форм уласнасці" (арт. 13).

Мне ўжо даводзілася гаварыць, што для беларусаў, які для рускіх, украінцаў, як і між іншым, і для іншых людзей, якія доўгі час жылі ў складзе СССР, у большасці сваёй характэрна імкненне да сацыяльнай справядлівасці, барацьба за яе, вера ў яе перамогу, з якой несумяшчальныя прынцыпы "купі — прадай" і "абарачайся, як жоўз", у якіх галоўныя прынцыпы сацыяльна-палітычных паводзін і мараль.

Абсалютнае непрыняццё такой мараль бліска перададзена ў вершы народнага паэта Беларусі, акадэміка Максіма Танка "Падзеіны пераход". Вось некалькі радкоў з яго:

"Слупоў скрыпачу
У лусты шляху
Кладу — я не падачку,
А доўг свой неаплаціны
За франтавую песню
"Эх, дарогі!"

І пыхіх зноў
Мне вочы зацісьціць...
Выходжу, здзіўлены,
Што жыць сёння сонца".
Не прымаюць нашы сённяшнія грамадзяне ў большасці сваёй і прынцып раздзялення людзей, іх ацэнкі па велічыні наўняга капіталу і багацця.

Кі магчыма паглядзець гэтым светаадчуваннем і светапоглядам нашых рэфармаваных грамадзян? Нельга, ні ў якім выпадку. У гэтым маю глыбокае перакананне. Восем чаму мы чвэрда заўважым, што ў поўнай адпаведнасці з артыкулам першым і трэцім Канстытуцыі будзем будаваць справядлівае грамадства, якое будзе ўлічваць інтарэсы, настрой думак і чаканні ўсяго народа і грамадства, у якім розныя формы ўласнасці і гаспадарання будуць дзейнічаць у рэжыме здаровага спаборніцтва, дабіваючыся насычэння рынку таварамі і якаснымі таварамі і паслугамі, што патрэбны краіне і яе грамадзянам.

Хачу падкрэсліць, мы — за рынак, але не дзеля абгабачэння кучкі карумпаваных дзялкоў і спекулянтаў. Мы за такі рынак, які з'яўляецца не самамэтай, а сродкам павышэння эфектыўнасці эканомікі, яе накіраванасці на найбольш поўнае задавальненне патрэб і запатрабаванняў народа.

Наша самае запавятае жаданне — стварыць грамадства, у якім будзе належным чынам узнагароджана і выхад за ўсё цяжкія добрасумленна праца, талант і веды, прафесіяналізм і майстэрства чалавека. Гэта палажэнне належыць выдзеліць асабліва. Я глыбока перакананы ў тым, што менавіта растаптанне прынцыпу класічнага сацыялізму "ад кожнага па здольнасці, кожнаму па працы" з'яўляецца асноўнай унутранай "загадкавай прычынай" такога нечаканага для ўсіх краін першага сацыялістычнага гіганта. Ён стаў на смяротна хворых, гліняных, як гавораць, нагах вульгарнай ураўняльнасці, і таму нечакана і імгненна абваліўся, распытаўся на вачы ў ашалоўленага свету. На жаль, атрыманая нам і спадчына псіхалагічна ўраўняльнасці моцна процістаяла вылучэнню якасці і колькасці працы ў ранг асноўнага крытэрыя яе аплаты.

Нам трэба больш актыўна пераходзіць да новай сістэмы эканамічных адносін, якія выключалі б ураўняльнасць. Вядома, што тут не абісціся без глыбокіх фундаментальных даследаванняў і распрацовак вучоных — эканамістаў, палітолагаў, сацыялагаў, юрыстаў. Пакуль жа іх творчы патэнцыял застаецца незапатрабаваным.

Такім чынам, будучае мы бачым у грамадстве са змешанай, сацыяльна арыентаванай эканомікай, пры дастаткова актыўнай ролі дзяржавы, закліканай эканамічнымі і прававымі метадамі ўтаймаваць стабільны рынак, садзейнічаць разумнай гарманізацыі разнародных запатрабаванняў і ўмягчы агульнае дабрабыт. Наша мэта — стварыць такую сістэму грамадскага ўладкавання, якая ўбірае ў сабе лепшае з ачыненага і сучаснага вопыту, паспяхова пераадолаўла абмежаванасць і рэальнага капіталізму, і таго, што яшчэ зусім напачатку завалася рэальным сацыялізмам.

Цяпер самае галоўнае — аднавіць кіраванне эканомікай, вырваць з ціска вельмі жорсткага крызісу, прыпыніць падзенне вытворчасці, утаймаваць інфляцыю, бязмежнасць цен. Усе гэтыя задачы ўзаемазвязаны, яны патрабуюць комплекснага падыходу, максімалізацыі нашых функцый і дзейнасці па ўсіх напрамках унутранай і знешняй палітыкі.

Калі ж гаварыць канкрэтна, дык нам сёння, чаго б гэта ні каштавала, трэба пераадолець наступныя крызісныя з'явы:

спыніць абвал прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці;
адшукаць шляхі збыту вельмінай колькасці нерэалізаванай прамысловай прадукцыі;
знайсці выхад на рынак блізкага замежжа;
ліквідаваць узаемазапавязанасць прадпрыемстваў;
пераўтварыць згубную для вытворчасці падатковую палітыку ў жыццёвую;

спыніць працэс разкага спадку вытворчасці прадметаў народнага спажывання, асабліва прадуктаў харчавання;
затэмаваць дзейнасць друкарскіх грашовых станкоў, абвальнае абцяжарэнне грошай, рост інфляцыі, жажлівы бум цен;
спыніць замахі на рэальнае сацыяльнае забеспячэнне грамадзян, замахі базарнай экспансіі на культуры і навуку беларускага народа.

Як усё гэта зрабіць? Можна яшчэ два-тры гадзі там магчымы былі нейкія іншыя шляхі і сродкі. Але ў сённяшнім стане спраў, на маё глыбокае перакананне, маюцца толькі наступныя шляхі пераадолення пералічаных вышэй негатыўных з'яў татагнага крызісу. Першае — аднаўленне адзінай вытворчай прамысловай прасторы, з Расіяй у першую чаргу. Другое — аднаўленне адзінай энергетычнай прасторы. Трэцяе — аднаўленне адзінай прасторы, гандлёвай прасторы. Чвэртае — аднаўленне (на падставе расійскага рубля) адзінай грошавой сістэмы. Пятае — аднаўленне адзінай эканамічнай прасторы, былых эканамічных сувязей які вынік рэалізацыі ўсяго папярэдняга.

Менавіта гэта ёсць сёння адзіны канкрэтны непасрэдыны шлях і сродкі выратавання Беларусі. Астатняе: адзінае інвестыцыйнае і эканамічнае ініцыятыўнае дапамога, і спарэдынацыя ініцыятыўных фондах — усё гэта не выратуе, хутчэй толькі падоўжыць агонію абсалютнага краху.

Першаасноўнай тут, безумоўна, з'яўляецца апора на ўласныя сілы і магчымасці і на аднаўленне былых эканамічных сувязей. Мы ніколі не павінны забываць, што для Беларусі гэта сапраўды пытанне жыцця. Існуючы цяпер эканамічны рэалі — структура народнай гаспадаркі, што складалася, умовы яе рэсурсавага забеспячэння — такіх, што краіна ў стане аўтаномна забеспячыць выпуск толькі 4 працэнтаў вырабленага канчатковага прадукту. Больш за 85 працэнтаў сыравіны мы завозім з рэспублікі былога Саюза. Асабліва ценна наша эканоміка прыязна да Расіі. Адуць мы атрымліваем асноўныя энергетычныя рэсурсы і сотні віды камплектуючых для народнай гаспадаркі рэспублікі. На 70 працэнтаў па Расію прыпадае і рынак збыту вырабленай у нас прадукцыі.

Так склаўся гістарычна. Вось чаму разрыў якім сфарміраваных эканамічных, гаспадарчых сувязяў, падмена аддадзеных у мінулым механізмаў інтэграцыі сваёкарыслівымі законамі нерэгулюемага рынку прывялі да катастрофічна цяжкіх вынікаў. Распачу чэна на канкрэтных прыкладах. Сёння мы купляем у Расійскай Федэрацыі і газ, і нафту, і метал, і электрычную энергію па сусветным ценам. На сваім жа ўнутраным рынку Расія прадае энерганосныя і больш нізкіх цен, чым дзяржава СНД. Так, напрыклад, для беларускіх вытворцаў нафта каштуе ў два разы даражэй, чым для расійскіх. Затраты на энерганосны аўтаматычна ўваходзяць у себестоіму тавараў, якія выпускаюць нашы прадпрыемствы, і рэзка павышаюць цену прадукцыі. Існуе і мытны падатак, які бярэцца на граніцы з Расіяй. Па асобных таварах мытны "накруткі" павялічваюць цену яшчэ на 30 працэнтаў. Усё гэта прыводзіць да таго, што наша прадукцыя не знаходзіць збыту. Утварылася нейкая зачараванасць кола.

Мы імкнімся разарваць яго шляхам стварэння эканамічнага, крэдытна-грашовага саюза. Выгады яго відэаючы і для нас і для Расіі. Аднак і тут, і там ёсць сілы, якія супраць такога збліжэння, усяляк тэрмозяць ход перагавораў і заключэнне неабходных пагадненняў. Яны дзейнічаюць, вядома, не ў інтарэсах народаў, а маюць на ўвазе зусім пэўныя палітыка-ідэалагічныя мэты.

Зразумела, маюцца і такія хутчэй мець поўную яснасць і дакладнасць па дагавору з Расіяй. Бо кожны новы дзень навазначанасці невымяральна павялічвае перакананнасць вышэй негатыўна і набліжае нас да поўнага краху. У гэтым становішчы, лічыцца з палітычнымі рэаліямі, відаць, не трэба кідацца ад стану атрымаецца? Безумоўна, ёсць. Зараз кіруючы Вярхоўнага Савета прапрацоўвае ідэю: ці не паспрабаваць знешне не такі эфектны, але затое больш проты, рэальны і надзейны метад пазітыўнага вырашэння праблем? Спачатку можна было б дагаварыцца аб зняцці мытных бар'ераў і пошлі, а затым у рухадзе далей, выконваючы, вядома, адну абавязковую ўмову: эканамічны, які і палітычны, суверэнітэт дзяржавы Рэспублікі Беларусь павінен быць недамысльным. Гэта азначае, як мінімум, ніякага зліцця бюджэту Беларусі з бюджэтам РФ, ніякага паглынання Нацыянальнага банка рэспублікі.

Акрамя таго, нам трэба рэзка і сур'ёзна актывізаваць заходні напрамак ажыццяўлення нашых эканамічных інтарэсаў і адносін.

Усёце ўсё ўзаемазвязана.

Аднак у ланцугу з'яў заўсёды ёсць выдучае звяно, і толькі знайсці яго, можна, як адначай класік, выцягнуць увесь ланцуг. У сучаснай агульнай дзяржаўнай сітуацыі такім звяном, на мой погляд, з'яўляецца як магі хутчэйшае аднаўленне кіруемасці ў дзяржаве і грамадстве ў цэлым, бо сёння мы дайшлі да стану дэвальвацыі дзяржаўнай улады і дзяржаўнага кіравання зверху да нізу. Ніхто, зразумела, не заклікае адраджаць талітарызм як абсалютнае панаванне дзяржавы ў сістэме грамадскага і асабістага жыцця. Аднак кожнаму з чэвровым чалавечым розумам павінна быць зразумела, што без цывільнага дзяржавы дэмакратыя мае тэндэнцыю ператварэння ў абсалютную ўсёдаўноленасць і анархію. А гэта можа прывесці да распаду ўсіх нармальных грамадскіх сувязей. Да чаго мы ўжо і падышлі на вельмі небяспечную адлегласць. Гэта прыводзіць да многіх бед: нізкай выканальнасці дысцыпліны, карупцыі, масавых злоўжыванняў службовымі становішчамі, парушэнняў законнасці і правапарадку, росту злычыннасці, слабшэння канстытуцыйна-прававых і маральных устояў жыцця грамадства, у выніку — да сацыяльна-эканамічнага і духоўнага крызісу.

Такі стан рэчў робіцца нецярпымым. Зразумела, неабходна хутчэйшае аднаўленне кіравання дзяржавай і грамадствам, Вярхоўнага Савета, яго Празідум, Савет Міністраў рэспублікі распрацаваць і ўважлівае камплектуючы для народнай гаспадаркі рэспублікі. На 70 працэнтаў па Расію прыпадае і рынак збыту вырабленай у нас прадукцыі.

Так склаўся гістарычна. Вось чаму разрыў якім сфарміраваных эканамічных, гаспадарчых сувязяў, падмена аддадзеных у мінулым механізмаў інтэграцыі сваёкарыслівымі законамі нерэгулюемага рынку прывялі да катастрофічна цяжкіх вынікаў. Распачу чэна на канкрэтных прыкладах. Сёння мы купляем у Расійскай Федэрацыі і газ, і нафту, і метал, і электрычную энергію па сусветным ценам. На сваім жа ўнутраным рынку Расія прадае энерганосныя і больш нізкіх цен, чым дзяржава СНД. Так, напрыклад, для беларускіх вытворцаў нафта каштуе ў два разы даражэй, чым для расійскіх. Затраты на энерганосны аўтаматычна ўваходзяць у себестоіму тавараў, якія выпускаюць нашы прадпрыемствы, і рэзка павышаюць цену прадукцыі. Існуе і мытны падатак, які бярэцца на граніцы з Расіяй. Па асобных таварах мытны "накруткі" павялічваюць цену яшчэ на 30 працэнтаў. Усё гэта прыводзіць да таго, што наша прадукцыя не знаходзіць збыту. Утварылася нейкая зачараванасць кола.

Мы імкнімся разарваць яго шляхам стварэння эканамічнага, крэдытна-грашовага саюза. Выгады яго відэаючы і для нас і для Расіі. Аднак і тут, і там ёсць

сілы, якія супраць такога збліжэння, усяляк тэрмозяць ход перагавораў і заключэнне неабходных пагадненняў. Яны дзейнічаюць, вядома, не ў інтарэсах народаў, а маюць на ўвазе зусім пэўныя палітыка-ідэалагічныя мэты.

Зразумела, маюцца і такія хутчэй мець поўную яснасць і дакладнасць па дагавору з Расіяй. Бо кожны новы дзень навазначанасці невымяральна павялічвае перакананнасць вышэй негатыўна і набліжае нас да поўнага краху. У гэтым становішчы, лічыцца з палітычнымі рэаліямі, відаць, не трэба кідацца ад стану атрымаецца? Безумоўна, ёсць. Зараз кіруючы Вярхоўнага Савета прапрацоўвае ідэю: ці не паспрабаваць знешне не такі эфектны, але затое больш проты, рэальны і надзейны метад пазітыўнага вырашэння праблем? Спачатку можна было б дагаварыцца аб зняцці мытных бар'ераў і пошлі, а затым у рухадзе далей, выконваючы, вядома, адну абавязковую ўмову: эканамічны, які і палітычны, суверэнітэт дзяржавы Рэспублікі Беларусь павінен быць недамысльным. Гэта азначае, як мінімум, ніякага зліцця бюджэту Беларусі з бюджэтам РФ, ніякага паглынання Нацыянальнага банка рэспублікі.

Акрамя таго, нам трэба рэзка і сур'ёзна актывізаваць заходні напрамак ажыццяўлення нашых эканамічных інтарэсаў і адносін.

Усёце ўсё ўзаемазвязана.

Аднак у ланцугу з'яў заўсёды ёсць выдучае звяно, і толькі знайсці яго, можна, як адначай класік, выцягнуць увесь ланцуг. У сучаснай агульнай дзяржаўнай сітуацыі такім звяном, на мой погляд, з'яўляецца як магі хутчэйшае аднаўленне кіруемасці ў дзяржаве і грамадстве ў цэлым, бо сёння мы дайшлі да стану дэвальвацыі дзяржаўнай улады і дзяржаўнага кіравання зверху да нізу. Ніхто, зразумела, не заклікае адраджаць талітарызм як абсалютнае панаванне дзяржавы ў сістэме грамадскага і асабістага жыцця. Аднак кожнаму з чэвровым чалавечым розумам павінна быць зразумела, што без цывільнага дзяржавы дэмакратыя мае тэндэнцыю ператварэння ў абсалютную ўсёдаўноленасць і анархію. А гэта можа прывесці да распаду ўсіх нармальных грамадскіх сувязей. Да чаго мы ўжо і падышлі на вельмі небяспечную адлегласць. Гэта прыводзіць да многіх бед: нізкай выканальнасці дысцыпліны, карупцыі, масавых злоўжыванняў службовымі становішчамі, парушэнняў законнасці і правапарадку, росту злычыннасці, слабшэння канстытуцыйна-прававых і маральных устояў жыцця грамадства, у выніку — да сацыяльна-эканамічнага і духоўнага крызісу.

Такі стан рэчў робіцца нецярпымым. Зразумела, неабходна хутчэйшае аднаўленне кіравання дзяржавай і грамадствам, Вярхоўнага Савета, яго Празідум, Савет Міністраў рэспублікі распрацаваць і ўважлівае камплектуючы для народнай гаспадаркі рэспублікі. На 70 працэнтаў па Расію прыпадае і рынак збыту вырабленай у нас прадукцыі.

Так склаўся гістарычна. Вось чаму разрыў якім сфарміраваных эканамічных, гаспадарчых сувязяў, падмена аддадзеных у мінулым механізмаў інтэграцыі сваёкарыслівымі законамі нерэгулюемага рынку прывялі да катастрофічна цяжкіх вынікаў. Распачу чэна на канкрэтных прыкладах. Сёння мы купляем у Расійскай Федэрацыі і газ, і нафту, і метал, і электрычную энергію па сусветным ценам. На сваім жа ўнутраным рынку Расія прадае энерганосныя і больш нізкіх цен, чым дзяржава СНД. Так, напрыклад, для беларускіх вытворцаў нафта каштуе ў два разы даражэй, чым для расійскіх. Затраты на энерганосны аўтаматычна ўваходзяць у себестоіму тавараў, якія выпускаюць нашы прадпрыемствы, і рэзка павышаюць цену прадукцыі. Існуе і мытны падатак, які бярэцца на граніцы з Расіяй. Па асобных таварах мытны "накруткі" павялічваюць цену яшчэ на 30 працэнтаў. Усё гэта прыводзіць да таго, што наша прадукцыя не знаходзіць збыту. Утварылася нейкая зачараванасць кола.

Мы імкнімся разарваць яго шляхам ствар

